

מזדה אני

לקט רשימות ורעיונות התחזקות באמונה ובטחון וקבלת יסורים
מהרה"ח ר' **מרדכי יצחק בן פיגא יהודית סאמעט** הי"ו
בעת אמירת "מזדה אני" מידי יום ביומו בבית הכלא

חיים לבקרים / מתחנה וק"מ

מזדה אני לפניך מלך חי וקים

לו האומץ והחזק להמשיך הלאה, לעוד יום של אמונה בה, של התמודדות בכל המצבים, של תקווה ואושר בתוך החושך, של הרגשת כי אתה עמדי גם כי אלך בגיא צלמוות.

לפני שנה וחצי כשידידו הקשור אליו בעבותות אהבה, הרה"ח ר' מרדכי אהרן זאבל שליט"א, ר"מ בישיבה גדולה במוסדות סאטמאר בעיר קריות יואל יצ"ו, הגיע לבקרו במסגרת ביקוריו התמידיים בבית הסוהר, יצא תחת אחד השיחים השאלה למה ניגרע?, אם יש יהודי במצב כזה שמתחזק עצמו בכזה אמונה ברורה, ורעיונותיו נרשמים עלי דף, מגיע לאחינו בני ישראל גם כן להתחזק, ולשאוב מבאר האמונה השופע הזאת, ויש בזה משום אל תמנע טוב מבעליו, ממחשבה למעשה יצאה הדבר לפועל, והגליון הידוע בשמו מזדה אני, יוצא לאור מידי שבוע בשבוע, ושם מובא חידושי המודה אני החדשים, עם עוד כתבות יפות ומעניינות המסתפק לחיי האסיר היהודי בכלא.

"מודים אנחנו" לה', שהיינו וקיימנו לעת הזאת, בהתרחב מפעלות המערכת, ולבקשת רבים, הרגלים יותר לקראת לשון הקודש, הגליון כמו שהיתה עד עכשיו נכתב בשפת האידיש, יצא לאור בעזרה ש"ת מעתה גם במהדורת לשון הקודש, וגם להם ניתן האפשרות להנות ולהתחזק עם הפנינים היקרים, ולרוות מבאר האמונה, וכמו כן להתעדכן במצבו העגום של אחינו בשרינו, השם ירחמיהו.

עוד מזמן ההוא כשהיינו תינוקות בהיותנו ישינים בעריסה, העירו אותנו אמותינו בכל בוקר, לפני נטילת ידיים, עם הנוסח הידוע, "מזדה אני לפניך מלך חי וקים שהחזרת בי נשמותי בחמלה רבה אמנותיך", ומאז, נוסח ההודאה הזו, שחובר על ידי הרב משה בן מכיר בעמח"ס סדר היום, שחי בתקופת הבית יוסף והארי בעיר צפת, נחרט טוב טוב בתת ההכרתנו, ומזכיר לנו בכל בוקר מיד בקומינינו משינתנו, להודות לה' ולהכיר באמונתו הרבה.

בשבח זה מתחזק עצמו הרב החסיד המוכר לכולנו, ר' מרדכי יצחק בן פיגא יהודית סאמעט שליט"א, הנמק מתחת סורג ובריה בכלא האמראקאי, למעלה מ-18 שנים, בהיותו מרוחק ממשפחתו וידידיו. וכך מנהגו תמיד בבוקר בבוקר, כשהמחזיר נשמות פוקד גם אותו עם נשמה חדשה וטריה, וקם מערשו הודויה עשויה מדיקט דק, האמורה ליקרא מיטת שינה, עומדת לפניו עוד יום של חיים כאסיר ביחד עם בריות שפלים ונבזים, שאיתם הוא עתיד לבלות למשך שעות היממה, בתוך התחום המסוגר בגדר חשמלי, עוד לפני שהמחשבות השחורות, שכמו מאליהם עולים ומציפים ומנסים לדכא אותו, הוא מחזק עצמו ומבהיר במוחו האמונה פשוטה וטהורה במלך חי וקים הטוב ומטיב, ומשגיח עליו בכל מקום ומצב. וכדי לשמור רעיונות ההתחזקות היומיות, הוא מכניס הדברים בצורת חידוש או פירוש חדש בנוסח המודה אני הידוע, בשילוב פשט על הפרשה, או בענייני דיומא, וחידוש המודה אני היומי מהוה בשבילו קרש הצלה תוך המערכולת של הצרות והמעוקות, ונותן

על בשורות טובות אומר הטוב והמיטיב

אחרי תשע עשרה שנים של אכזבות וכישלונות בפעולות ההצלה, התבשרנו עם החדשות המרנינות על הקלה וקיצור במאסר.

כלל ישראל נושאים עניהם למרום ויודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם כי שיבר דלתות נחושת וברחי ברזל גידע

בצאת השבת קודש בה ברכנו את החודש שמרבין בו בשמחה. במוצאי מנוחה שאז נהוג להזכיר שמו של איש תשבי שמפיו נתבשר בשורה טובה, כשנצא מאפילה לאורה, הגיעה לארצינו הקדושה הבשורה שהרנין לב כל שומעו, שבלייל שבת קודש בעוד שבארה"ב היה כך אחד עסוק עם הכנותיו לשבת קודש הממשמש ובא, הגיע בפתאומיות ההודעה המשמחת, שהרב ר' מרדכי יצחק סאמעט שליט"א קיבל כמו אזרחות ארה"ב זמנית, מה שאומר שבשבועות הקרובים הוא יועבר לקעמפ {כלא בתנאים הרבה יותר קלים מכלא רגיל}, ואחרי ששה חדשים כשיגיע לגיל 60, יוכל להתאחד עם משפחתו המתגעגעים ומחכים עליו בכליון עיניים.

אנו במערכת הגליון עמדתנו בתקופה זו בשלבי העריכה של מהדורת לשון הקודש, ולכבוד הבשורה הטובה כי באה, אמרנו שאין הזמנות מתאימה יותר מזו שיצא לאור הגליון הראשון, ובעזרת ה' בגליון הבא נאריך עם יתר הפרטים בנוגע החדשות המרנינות בתיקון של הר"ר מרדכי יצחק, עם המודה אני של יום הבשורה, והאיך הוא התרגשותו, ורעיונותיו לקראת ההקלה במצבו, ושחרורו.

לפניך, ויחשוב, מי זה האני, ומי זה הלפניך, זה יגרום נחת רוח גדול בשמים. ועל כן נקווה לגאולתו הפרטית, ושל כולנו הכללית, במהרה.

וידוע האימרה של הרזינער זי"ע, שאמר: לפני ביאת המשיח יהיו זמנים קשים מאוד לחיות כיהודי, אבל כשיהודי יקום בבוקר ויאמר "מזדה אני

על ידי מודה אני זוכים למחילת עוונות, ולהשפעות טובות.

א גוט מארגן, יום רביעי לסדר יהודה אתה יודוך (ויחי) י"א טבת תש"פ, בית הסוהר אוטסויל ניו יורק, מודה אני היומי (#960)

המודה אני של היום נתחדש על הפסוק (בראשית מט, ח) "יהודה אתה יודך אחיך". בהקדם קושיית האור החיים הקדוש, למה בברכת יהודה אמר יעקב יהודה "אתה" יודך. וכן יש להבין עוד, למה בשונה מיתר האחים לא הוכיח יעקב ליהודה על מכירת יוסף, הרי גם הוא היה מעורב במכירתו. ויותר קשה שהרי יהודה היה לו הכח למנוע את המכירה, כפי שרש"י מפרש על הפסוק (שם לח, א) ויהי בעת ההוא, שהורד מגדולתו על שהיה לו כח למנוע את מכירת יוסף ולא מנע. וכן לא הזכיר יעקב כל הענין של תמר.

ויש לומר שרואים כאן גודל הענין של נתינת הודאה, ווידוי על החטא. כי השם יהודה יש לו שני משמעויות, א. הודאה, ב. מלשון ומודה ועוזב ירוחם. וכמו כן המילה מודה הוא מאותו שורש, והסברנו בהמודה אני של אתמול, שכשאדם נותן הודאה, והוא מודה על האמת, אז לא משנה מה שעשה הכל נסלח לו, ומביא עליו כל הברכות. ולכן יהודה שנקרא על שם הודאה, כשפי שאמרה לאה הפעם אודה את השם, וגם הודה על חטאו כפי שרש"י מבאר, לא הוצרך לתוכחה.

ובכן, כשיהודי קם בבוקר, הוא מתחיל את היום עם לשון של הודאה וענווה ואומר מודה אני, וזה גורם שיהיה לו יום טוב עם כל הברכות, וכוחות חדשים לעבוד את השם, כי מודה אני מביא לאמונה, ומי שחי עם אמונה יש לו כל הכל.

וענין זה מרומז בפסוק. כי מודה אני הוא בלשון גוף ראשון, ו"יהודה אתה" הוא כמו "מודה אני" בלשון נוכח. כמו כן "אתה" ראשי תיבות אמונה תמיד התחלה, והכוונה שיש להתחיל את היום עם אמונה שזה מודה אני.

היום כשסיימתי לכתוב את המודה אני, הייתי מאוד מרוגש ושמח, עם השתוקקות להודות לה', וזאת בגלל שני דברים, א. היום קיבלתי את הספר החדש מודה אני, וכשהחזקתי את הספרי החדש בידיים בפעם הראשונה, נזכרתי ועלה בליבי כל הקשיים והמעברים שעברנו עד שזכינו לברך על המוגמר, ולהגיע לכאן שהספר יצא לאור. ב. הסוהרים אישרו לי היום לטבול במקוה. ונתתי הודאה על חלקי עם אמירת מודה אני.

גוט מארגען, יום ג' לסדר כי טוב הוא [שמות] טוב (יז) טבת תש"פ, בית הסוהר אוטסויל ניו יורק.

היום הוא יום שלישי, יום שנכפל בו כי טוב, וגם טו"ב (יז) טבת, הרי זה טובה משולשת, אשר מביא אותנו לראות חסד השם תמיד לאורך כל הימים והלילות.

ההתעוררות ל"מודה אני" של היום הינו מהפסוק בתהילים (פג, יז) "מלא פניהם קלון ויבקשו שמך השם". אשר בפסוק זה דוד המלך מתפלל על מפלת האומות אשר מבקשות להצר לישראל.

ואפשר להסביר בכוונת הפסוק "מלא פניהם קלון", מלא ר"ת מודה אני לפניך, וקלון אפשר לפרש מים (בלשון פרנקרייך צרפתית) Colonge יש לו משמעות של מים), הכוונה כשיהודי קם בבוקר ואומר מודה אני לפניך "מלא", ורוחץ פניו "פניהם" ונוטל ידיו "קלון", אז הוא עת רצון גדול "ויבקשו שמך השם" וכל התפילות שלו מתקבלות, ויקויים מה שכתוב בפסוק הבא "יבושו ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאבדו" והפסוק הבא "וידעו כי אתה שמך השם לבדך עליון על כל הארץ", שכולם ידעו שיש רק השם אחד והכל מהשם.

לכן כעת בזמן הזה, שכל העולם מתרעד ומתפחד מהאנטיסמיטיזם, חשוב להתבונן ולהיות נזהר באמירת מודה אני בבוקר ואז נזכה לראות בישועה השלימה. ולכן מיד כשיהודי קם בבוקר ומתחיל את היום באמירת מודה אני, ומחזק את עצמו מול כל הקשיים אזי הוא לובש על עצמו את שריון האמונה, להגין על עצמו מכל החושך שבעולם.

אופני תקשורת האסירים "מתוך הכלא לעולם החופשי"

מבוא

הפרק דלהלן היא חלק משיחה ארוכה שהתנהלה בין כותב השורות לבין הר"ר מרדכי יצחק בביקור האחרון שהתקיים ביום רביעי פר' מקץ העעל"ט, (בשונה מהרגיל - שאין ביקורים בימי רביעי - העניקו רשויות הכלא עוד ימי ביקור לרגל יום אידם החל בימים אלו). בפגישה השתתפו עוד כמה מבחורי חמד שיחיו שהגיעו לראשונה לבין כותלי הכלא להיפגש עם ר' מרדכי יצחק פנים אל פנים, כך שהתנהלה שיחה ארוכה אודות סדרי הכלא וביניהם על דרכי התקשורת בין האסירים לעולם החפשי.

ונסדר הדברים בלשון שאלה ותשובה בצורת ראיון:

להתקשר עכשיו - אז מנסים שוב ושוב עד שקוצרים הצלחה.

ה-300 דקות אלו מוגבלים מאוד מפני כמה סיבות ונפרט:

א. כמות מכשירי טלפון ציבורי שרשות הכלא ראתה לנכון להעמיד לרשות האסירים היא כ 10 15- מכשירים ל1000 אסירים, דבר אשר גורם שתמיד יש טורים ארוכים של אסירים הממתנים עד שיגיע תורם, דבר שהופך זמן השיחה למתוח, מכיוון שכל מיני גוים משונים עומדים מאחורי המתקשר דרוכים ש.. יאלה נו סיים כבר.

ב. כל השיחות מוקלטות ונשמעות בזמן אמת על ידי הסוהרים אשר נוטים אוזן בדיוקנות לכל מילה, ולפעמים יש צורך למסור ענינים אישיים שלא נעים שאחרים ישמעו.

ג. צורת השיחה דומה הרבה לטלגרמס של פעם שהיו נכתבים רק ראשי פרקים, אותו דבר הוא כאן שמפני קוצר הזמן של השיחה שאורכת בדרך כלל דקה או שתיים אין אפשרות להאריך בדיבורים, דבר שצריך אומנות מיוחדת שהאסירים ובני משפחותיהם מתלמדים עם הזמן.

ד. זה שאמרנו 300 דקות זה לא ממש כך, כי אין חשבון של שניות ואם נכנסו לדקה אפילו לא סיימו אותה מעגלים לדקה והשניות שנשארו הולכות לאיבוד, וכדי לא להגיע לבל תשחית עומדים כל זמן השיחה עם שעון (שמציג גם שניות) ביד, כדי לוודא שכל דקה ניצלה לגמרי, אם לדוגמא הספיקו להגיד את הענינים החשובים, ונשארו עדיין 15 שניות הרי אפשר לברר על עוד קצת חדשות או סתם ככה להתעניין בשלומם, ואם מצד השני של השיחה האיש שמדברים איתו מאריך יותר מידי בדבריו והדקה האחרונה שהיה מתוכנן לשיחה כבר רואה את השניות של ארבעים ומעלה אז יש צורך להפסיקו - על ידי רמז קצר - שיקצר, ואיך פירושא

ה. השיחה אסורה להתמשך יותר מ15 דקות, ואין אפשרות לבצע שיחה אחת אחרי השניה ובין שיחה לשיחה נצרך הפסקה של חצי שעה.

ו. קורה לפעמים שהמערכת לא מצליחה לזהות את הקול, ומנסים עוד הפעם ועוד עד שעוברים כבר 15 דקות, ואז צריכים להמתין חצי שעה כדי שיוכלו להמשיך לנסות עוד פעם.

ז. חוץ מזה כל דקת שיחה כרוכה בתשלום, והחשבון יוצא בערך 31 אגורות לדקה! הדקות קונה האסיר מהכסף שמכניסים לו המשפחה מבחוץ לחשבון.

ועוד נקודה שיש באמצעי תקשורת זו היא ששעות ההשתמשות עם הטלפון הם אך ורק בין 7:00 בבוקר ל 8:00 בערב מה שאומר שאין אפשרות לשמוע מבחוץ מה שקורה אחרי 8:00 בערב, וגם אם בדיוק קרה

שאלה: חוץ מכל היסורים שאתם עוברים עם עצם שהותכם בבור הזה כפי שתואר הרבה בגליונות מודה אני, הרי קשה במיוחד את הריחוק והבידוד מהשפחה והידידים, ורגשי הגעגועים לשמוע ולהשתמע בטח מהווים מנה נוספת של מועקה, שאלתינו היא, מה הם האפשרויות הניתנות מטעם רשויות הכלא לאסיר לתקשר עם המשפחה ומעגל חבריו וידידיו?

הר"ר מרדכי יצחק: התשובה היא ארוכה, ואענה אותה על הסדר.

טלפון

האופן הראשון של האסיר להתקשר עם העולם החיצון היא הטלפון,

קיימים כאן כמה עמדות של טלפון ציבורי לרשות האסירים, אפשר להתקשר איתם החוצה, אבל אין אפשרות להתקשר מבחוץ אלינו. ההשתמשות מוגבלת מאוד כפי אשר אפרט בהמשך. כמו כן עלול האסיר לאבד את זכותו להשתמש בטלפון על ידי כל סוהר זוטור אשר בעיניו לא ציית האסיר לנהלי הכלא לקנסו ולשלול זכותו למשך של חודש ימים, אבל באופן רשמי האפשרות קיימת לכולם.

ולהלן סדר התהליך:

כדי לקבל אישור השתמשות בטלפון על האסיר להירשם - בעת הגעתו לכלא - במשרד התקשורת של הכלא, שם הוא ממלא רשימה של האנשים אשר בדעתו להתקשר אליהם באופן קבוע, (חוץ מזה אפשר לו להתקשר לעוד אנשים באופן ארעי). אח"כ מכניסים לתוכנה מיוחדת את קולו של האסיר כדי שכאשר הוא יתקשר, המערכת תזהה את קולו באופן אוטומטי.

רשויות הכלא מעניקים לכל אסיר זכות של 300 דקות שיחה בטלפון לחודש, וכשנחשב מה אפשר לעשות עם סכום דקות זו נגיע לכמעט כלום, באם נחלק 300 דקות ל31 ימי החודש זה יוצא בערך 9 דקות ליום, ודקות אלו אמורות להספיק כדי לדבר עם המשפחה הילדים והנכדים, איחולי מזל טוב וכדו', לתקשר עם העורך דין, לתאם תכניות ביקורים, ברכת גוט שבת וגוט יום טוב, וכו', (הדבר קשה במיוחד ליהודי חרדי שבדרך כלל מבורך עם משפחה מורחבת ומעגל ידידים רחב, בשונה מהגוי שאין לו הרבה משפחה).

ונתאר את תהליך ההשתמשות בטלפון: כשנוטלים את השפופרת ביד מקישים את הקוד האישי, ואחר כך מקליטים את השם, והמערכת האוטומטית אמורה לזהות את קולו של המשתמש, נו.... ואם המערכת לא זיהתה את הקול, - דבר אשר קורה הרבה כתוצאה מקולות משונים של הערלים השכנים המדברים בטלפון אחר עם יקריהם, בנוסף לטור של האסירים משועממים הממתנים לתורם, המשתרך מאחורי האסיר המנסה

יש גם מעלה באמצעי זה, שלא שוללים אותו אף פעם מהאסיר, ואפילו SUH- אפטר לשלוח דברי דואר.

שאלה: האם קיים בכלל האפשרות של דואר אלקטרוני?

לפני כמה שנים הדוא"ל נעשה אמצעי תקשורת גדולה בשוק הרחב, ואז בשנת תשס"ט, הכניסו רשויות בתי הסוהר את האפשרות הזאת גם לכאן, ומאז קיים אפשרות שליחת וקבלת דוא"ל ישיר אל האסיר ומהאסיר לעולם החיצון.

ההשתמשות עם דוא"ל כמובן עולה כסף, וכדלהלן כל דקת השתמשות עם המחשב עולה 5 אגורות, שליחת דוא"ל עולה 30 אגורות. אין אפשרות לכתוב בהודעה אחד יותר מ-13.000 תווים, ובמקרה של מכתב ארוך צריך לחלק אותו לשניים ולשלם כפול, הדפסה עולה 15 אגורות לדף, הסכום שהאסיר מבזבז לצורך ההשתמשות עם המחשב היא בערך \$100 לשבוע.

אין גישה להאינטרנט כולו, גם לא להדוא"ל של גוגל, פתוח רק אתר מיוחד ששייך לרשות בתי הכלא, ושם אפשר לשלוח רק מילים בלי לצרף תמונות, גם כמובן כל הדוא"ל נבדקים כמו המכתבים.

אין אפשרות להשתמש יותר מחצי שעה ברציפות עם המחשב וצריך להפסיק 15 דקות בין כל פעם ופעם, וגם כאן כמו בטלפונים אין מספיק מחשבים וצריך להמתין לפעמים שיתפנה מחשב.

הזמן שאורך להודעה להגיע ליעד היא בערך 2 שעות, בין בשליחה ובין בקבלה, זמן ההשתמשות עם המחשב הוא בין 6:00 בבוקר ל-8:00 בערב, כך שיוצא שהודעה אשר נשלח אל האסיר אחרי בערך 5 בערב, האסיר יכול לראותו רק למחרת.

שאלה: ספר לנו על הצורך המיוחד להאסיר לתקשר עם העולם מבחוץ.

הר"ר מרדכי יצחק: כשנרצה להתבונן ולהיכנס למצב של האסיר עד כמה הוא מנותק ממה שקורה בעולם החיצוני השוקק חיים, ננסה לחשוב כמה האנשים החופשיים מבחוץ מודעים למה שקורה בין חומות הכלא, וכמו שבעולם החיצוני אין להם כמעט השגה בהלון ילך של הכלא, ויכול לחלוף שבועות וחדשים שלא יוצא אפילו לשמוע עליהם מגודל הימצאותם מחוץ למחנה, וגם מי שרוצה אין לו כל כך תמונת מצב ברורה ממה שקורה שם בפנים, כמו כן אלו שבפנים אין שומעים שום חדשות פשוטות כמו הנייעם של הקאווע שטיבל ושל הפאליש, ואין לנו תמונה ברורה על המצב בחוץ, ובפרט מסקרן אותנו לדעת מה שקורה במשפחה שמחות וחדשות ומה שלא מודיעים אותנו במיוחד אנו לא מודעים להם.

כמו כן יש מצבים שצריכים עזרה מבחוץ אם זה נוגע לענין של פיקוח נפש או של קיום סוגי מצוות, שרק על ידי זה שאפשר לתקשר עם אנשים מבחוץ אפשר לבקש ולדווח על המצב.

דבר שמעניין מאוד לדעת או ענין מתוח שהיה באמצע ההתרחשות במשך היום, צריכים להמתין למחרת להמשך הדיווח, ובימי הקיץ שזמן מוציא שבת יוצא אחרי 8:00 האפשרות להישמע ולהשתמע עם בני המשפחה - אחרי כל השבת - הוא רק למחרת ביום ראשון.

זהו דרך אחד של תקשורת.

שאלה: ומה עם שירותי דואר מהכלא ולתוכה?

הר"ר מרדכי יצחק: אכן אמצעי תקשורת ישנה זו גם קיימת כאן, וחשוב להדגיש שאין לתאר איזה שמחה נגרם לאסיר - המנותק מהעולם החיצוני - כשמקבל מכתב מבחוץ, המסר שמסדרים לו בזה הוא: "חושבים ממך כאן", וכותב המכתב אין לו מושג בהנאה שגרם לנמען, ובאיזה מצב רוח היה כשקיבלו והחיה אותו.

אפשר גם לשלוח להאסיר כתיבת עת גליונות ומגזינים ויש ארגונים שאכן מסדרים לשלוח לבתי כלא כל מיני עיתונים שונים, וזה דבר חשוב מאוד כאן בכלל היות שזה מה שנותן לנו קצת מבט על מה שקורה בחוץ, (וכמובן שכלי הטלוויזיה שיש כאן אינו משרת לצורך זה היהודי החרדי ותודה לאל שאף פעם אחת מכל 18 שנה לא הרמתי עיני לכיוון כלי טמאה (ז).

כל חתיחת דואר ששנכנסת לתיבת דואר של הכלא, עובר שבע בדיקות לפני שמגיע לידי האסיר, אפילו כשמדובר ממכתבים אישיים, ו... כן! יש להם מתרגמים גם מאידיש לאנגלית.

אם הם מוצאים משהו חשוד בעניהם, לא ימסרו את המכתב לנמען, ולפעמים יעשו בלגנים וחקירות שלימות על מילה קטנה חשודה, ואזכיר תקרית מצחיקה?! שקרה בשנים הראשונות שהגעתי לכאן, זה היה שבת אחרי פסח, כשמנהג ישראל היא להכניס מפתח לתוך החלה ומסוגל לפרנסה, וכמובן המלמדים בחדר מדברים וממחישים לתלמידיהם אודות ענין זה, גם הפעוט שלי הגיע הביתה עם הפרשה שעשה השבוע בחדר עם ציור של חלה בצורת מפתח, ומכיוון שהילד רצה שגם אבא יראה את היצירות שלו, ביקש שישלחו את זה לאבא, כשהמכתב הגיע היה ערב שבת, סוהרי הכלא חשדו בציור התמים שמדובר בתכניות בריחה, וזממו להכניס אותי ל-SUH, וב"ה הצלחתי להוכיח שסה"כ מדובר במנהג ישראל ומפרשה צעטל תמימה שבני התחשק לשתף את אביו, ואין כל מחשבה על תכניות אסורות.

גם האסיר יכול לשלוח מכתבים לבחוץ, אבל זה גם כרוך עם קשיים, כי צריכים לקנות לצורך זה בולים שניתן להשיג רק פעם אחת בשבוע בקנטינה, גם צריכים להדפיס הכתובת על מדבקה שגם עולה כסף, ואעפ"כ אנחנו מאוד שמחים בזה כי זה הדרך היחידה שלנו להתבטא באופן בלתי מוגבל, ועוד עם הכתב יד האורגנלי.

אפשרויות ההתקשרות עם הר"ר מרדכי יצחק

ר' מרדכי יצחק ישמח לקבל תגובתכם והארותכם, ודרישת שלומכם. להלן שלשה אפשרויות איך לתקשר איתו לתוך בית הכלא

א. שליחת מכתב ע"י הדואר. לכתובת:

Mordechai Samet 83253-054
FCI Otisville
P.O. Box: 1000
Otisville N.Y. 10963

ב. שליחת מכתב בדוא"ל (אופן זה אפשרי רק באנגלית) לכתובת: mordchasamet@gmail.com

ג. דרישת שלום על ידי SMS (אופן זה אפשרי רק באנגלית) למספר (בארה"ב) 1-718-618-9419 (מא"י 00), אין אפשרות לצרף קבצים בדוא"ל ובהודעה כתובה.

כמה נקודות חשובות כששולחים מכתב בדואר רגיל

המעטפה צריכה להיות בצבע לבן. אין להדביק שום מדבקה על העמטפה, גם לא של כתובות המען והשולח. כתובת השולח יהיה נכתב בכתב קריא וברור.

חשוב לכתוב כתובת השולח גם בתוך המכתב, כי לפעמים מגיע אליו המכתב בלי המעטפה.

היות ששליחת מכתב מהכלא הוא דבר קצת מסובך (הוא צריך לקבל מדבקה מיוחדת שקשה להשיג), וקשה לו להגיב למכתבכם במכתב חוזר, לכן טוב לציין בתוך המכתב כתובת דוא"ל או מספר לשלוח הודעה כתובה, בה יוכל ר' מדכי יצחק להגיב למכתבכם.

מען הארות והערות, ולהירשם לרשימת התפוצה: MoideAniSamet@gmail.com

מספר טלפון (בארה"ב) להשאיר הודעה / הודעה כתובה 1-845-202-0461 (מא"י 00)